
IBEN RØSTBJÆRG KULLBERG

PSYKIATRIVEJLEDER - MEDLEM AF SINDS BRUGERUDVALG - SKÅNEJOBBER SOCIAL SUNDHED

Munke Bjergby, den 17. august 2021

FOLKETINGETS BESKÆFTIGELSESDVALG

Kære medlemmer af Folketingets Beskæftigelsesudvalg,

Jeg bliver desværre nødt til at komme med endnu et opråb til udvalget vedrørende vores arbejdsskadesystem.

Jeg har nu gennem de senere år leget efterforsker i sagsbehandlingen af mine egne sager om arbejdsskade, og erhvervs sygdom.

På baggrund af, hvad jeg har fundet frem til. Og fordi nok er nok, har jeg fundet det nødvendigt at politianmelde AES - Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (herefter AES) for at være skyldig i grov forsømmelse og gentagen skødesløshed i udførelsen og overholdelsen af pligter som AES, er forpligtet til at udføre i sin rolle som offentlig myndighed, der behandler borgersager. - Jeg har desuden under overvejelse en tilsvarende politianmeldelse af Ankestyrelsen.

Jeg kan oplyse, at jeg i min efterforskning, har lænet mig op ad, hvad Beskæftigelsesministeren har oplyst mig i sine svar på mine henvendelser. Samt, hvad Ombudsmanden oplyser på sin hjemmeside, når jeg har rejst tvivl, og bedt om redegørelser. Samt stillet spørgsmål til afklaring m.m.

Særligt oplysningerne omkring de forvaltningsretlige og retssikkerhedsmæssige retsprincipper - ex. Officialprincippet m.m. -, og myndighedernes typiske fejl i sagsbehandlingen og afgørelser, har været meget brugbar.

Jeg har fem sager i arbejdsskadesystemet hos AES.

Én sag om psykisk arbejdsskade, og fire sager om psykisk erhvervs sygdom. - Hvoraf tre af sagerne sandsynligt ikke er lovligt oprettet. Dersom de er oprettet i henhold til méntabellen.

Jeg mener på baggrund af oplysninger fra myndighederne selv - AES og Ankestyrelsen - at kunne bevise, at myndighederne har begået væsentlige og grove sagsbehandlingsfejl i samtlige fem sager.

- Så ikke kun væsentlige og grove sagsbehandlingsfejl i én enkelt sag. Men i samtlige fem sager.

Det er sagsbehandlingsfejl, som allerede blev begået i forbindelse med den allerførste sagsbehandling af min psykiske skade i 2007. - Altså sagsbehandlingsfejl igennem nu 14 år.

Det er fejl som efterfølgende er copy-pastet til de øvrige sager. Samt fejl, som har fået lov til at gentage sig i behandlingen af de mange anmodninger om genoptagelse af sagerne.

Det er ikke kun sagsbehandlingsfejl begået af AES. Ankestyrelsen (herefter AST) har i sin behandling af ankesagerne begået nøjagtig de samme fejl.

Jeg kan liste de samme sagsbehandlingsfejl, som de eksempler som er oplyst på Ombudsmandens hjemmeside som myndighedernes typiske fejl.

Det er væsentlige og grove sagsbehandlingsfejl som;

- Ikke i tilstrækkeligt omfang tilvejebragt faktiske oplysninger, som er nødvendigt for at træffe en lovlig og rigtig afgørelse.

Min efterforskning viser, at AES ikke har indhentet ex. speciallægefaglige oplysninger til belysning af skaden. Eller, at sagen har været forelagt en lægekonsulent.

Den oprindelige afgørelse er truffet alene på baggrund af, om sagsbehandleren har troet på, eller ikke troet på om anmeldte skade kunne give varige psykiske gener og mén.

Dette er bekræftet i en mail fra AES, som svar på spørgsmål om, hvorfor og hvordan AES er kommet frem til afgørelsen;

"når det kommer til stykket, så handler det om, hvorvidt myndighederne tror eller ikke tror, at en anmeldt lidelse er forårsaget af påvirkninger under tilskadekomnes arbejde."

Det kan billedligt beskrives således, at man møder op på skadestuen med en brækket arm. Og uden en forudgående undersøgelse bliver afvist behandling. Fordi sundhedspersonalet ikke tror på, at armen er brækket.

Jeg mener, at der bør være meget konkrete retningslinjer for, hvilke lægefaglige oplysninger, der skal ligge til grund for, at borgerens skade og årsagssammenhængen er ordentligt beskrevet, og tilstrækkeligt belyst. - Særligt, når vi taler om de psykiske skader.

I dag består grundlaget for en vurdering af, om borgerens skade er omfattet af loven, som udgangspunkt udelukkende af skadeanmeldelsen, en lægeerklæring fra egen læge - AES 010, og borgeren svar på et spørgeskema.

Disse oplysninger fremgår af guidelines for samarbejdet mellem AES og forsikringselskaberne.

<https://www.aes.dk/dokument/guidelines-om-oplysning-af-arbejdsulykkessager>

Særligt bedes udvalget bemærke angående de psykiske skader, at myndigheden direkte tilsidesætter, at der indhentes oplysninger fra relevante fagpersoner inden for det psykiatriske område.

Desuden skal jeg henvise til Professor Ask Elklit ved Videnscenter for Psykotraumatologi, som er Danmarks førende ekspert, og forsker inden for de psykiske skader.

https://www.sdu.dk/da/forskning/videnscenter_for_psykotraumatologi

Der stilles dermed ikke væsentlige krav til, at borgeren skal være undersøgt, og lægefagligt vurderet af relevante speciallæger - ex. de arbejdsmedicinske klinikker m.fl., inden det vurderes om en skade er omfattet loven.

Det håber jeg er noget, som udvalgets medlemmer vil have fokus på i forbindelse med de kommende forhandlinger om etablering af et bedre arbejdsskadesystem.

- Myndighederne ved de ligger inde med relevante oplysninger, og bevismateriale, som har afgørende betydning for sagen.

Myndighederne har i alle mine fem sager direkte ignoreret beviserne for min psykiske skade, og konsekvent nægtet inddraget dem i behandlingen af sagerne.

Myndighedernes begrundelse for ikke at inddrage beviserne, er; *"vi er ikke bundet af andre lægers vurderinger"*.

Denne begrundelse er en ulovlig omformulering af lovens retssikkerhedsregel - ASL § 40 stk. 2 -, som skal sikre borgeren, at AES og AST skal være uvildige instanser, uden interesse for sagens udfald i sagsbehandlingen af borgerens sag.

Der kan på den baggrund rejses væsentligt tvivl om, hvorvidt myndighederne løfter ansvaret til at være uvildige.

I følge både Beskæftigelsesministeren, og Ombudsmanden, har myndighederne en lovbestemt pligt til at undersøge, og inddrage alle oplysninger i sagsbehandlingen, som har betydning for sagen, og sagens udfald.

- Sageres afgørelser er ikke understøttet af sagens oplysninger. Eller på baggrund af faktiske oplysninger af lægefaglig karakter.

Den lægefaglige dokumentation, som myndighederne ligger inde med, understøtter ikke myndighedernes afgørelser om afvisning på anerkendelse af psykisk arbejdsskade, eller af psykisk erhvervs sygdom.

Myndighederne har desuden ikke kunnet redegøre for, eller identificere det faktiske beslutningsgrundlag som afgørelserne er truffet på baggrund af.

Når jeg bedt myndighederne om at henvise til den dokumentation, som understøtter en afgørelse, er beskeden, at de ikke har pligt til at skulle dokumentere deres vurdering, og afgørelsen

Jeg skal i den sammenhæng henvise til Landsrettens dom af den 26. juni 2020 (UfR.2020.3097), hvori det fremgår, at ved vurdering af årsagssammenhæng, er det væsentligt at årsagssammenhængen er ordentligt beskrevet, og af lægefaglig karakter.

AES eller AST har aldrig beskrevet ulykkeshændelsen og skaden, og årsagssammenhæng.

AES eller AST har aldrig indhentet oplysninger af lægefaglig karakter til belysning af skaden.

AES og AST har derimod i 2010 og 2011, og 2016 - i alt tre speciallægefaglige erklæringer - modtaget oplysninger af lægefaglig karakter, som desuden beskriver årsagssammenhængen for at skaden er forårsaget som følge af arbejdets udførsel.

Desværre skal myndighederne ikke indrette sin sagsbehandling efter, hvad domstolene har afsagt i en dom. Hvilket betyder, at domme som den nævnte, kun bliver taget til efterretning. Og derved bliver ligegyldig, og uden betydning for arbejdsskadesystemet.

Dette er kun et lille udsnit af de mange væsentlige og grove sagsbehandlingsfejl, som er begået af AES og ASR i mine fem sager, og igennem 14 år.

Når AES og AST ikke kan redegøre for, hvorfor og hvordan de er kommet frem til en vurdering, og afgørelse. Og heller ikke kan identificere det beslutningsgrundlag, som en afgørelse er truffet på baggrund af. Der ringer alle alarmklokker hos mig.

Når jeg fremhæver dette, får jeg bare at vide, at de ikke behøver at skulle have dokumentation for deres afgørelser. Og desuden ikke er bundet af andres vurderinger og oplysninger.

Det er i min verden ikke lovlig sagsbehandling. Og skriger til himlen om at noget er alvorligt galt.

Som nævnt har AST de samme sagsbehandlingsfejl i deres behandling af mine ankesager. Og dermed har AST ikke kun fejlet i sagsbehandlingen. De har desuden fejlet som ankeinstans, som skal sikre at lovgivningen, og borgerens retssikkerhed er overholdt af AES.

Det høre med i AST sagsbehandling, at der ligger en udtalelse fra ASTs lægekonsulent, som jeg naturligvis har fået aktindsigt i.

Ud af lægekonsulentens udtalelse, er det åbenlyst, at det lægefaglige bevismateriale ikke indgår som grundlag for udtalelsen.

På den baggrund er AST blevet bedt om at identificere de lægefaglige oplysninger, som lægekonsulenten har haft til sin rådighed. Dette har AST ikke været i stand til.

AST er særligt blevet bedt om at svare på, om lægekonsulenten har haft det lægefaglige bevismateriale til sin rådighed, hvormed AST har svaret; *"vi er ikke bundet af andre lægers vurderinger"*.

Fra AST selv fremgår det i et svarbrev om brugen af lægekonsulenter, at det er den juridiske sagsbehandlers ansvar at sikre, at lægekonsulenten har alle relevante og nødvendig lægefaglige oplysninger til rådighed for en udtalelse.

Det fremgår af samme svarbrev, at det er den juridiske sagsbehandlers ansvar, at lægekonsulentens udtalelse er understøttet af sagens oplysninger.

Jeg finder det kun rimeligt, at borgeren enten kan medvirke til, hvilke lægefaglige oplysninger, som skal forelægges en lægekonsulent. Eller som minimum kan få indsigt i de helbredsmæssige oplysninger, som myndigheden har forelagt lægekonsulenten. Desuden, at borgeren altid skal have lægekonsulentens udtalelse i parthøring, inden der træffes en afgørelse i sagen.

Det fremgår desuden af svarbrevet, at lægekonsulenterne ikke er omfattet af lægeløftet, eller reglerne jf. Autorisationsloven i rollen som lægekonsulent.

Lægekonsulenten er ansat på lige fod med andre offentligt ansatte, og er omfattet af de forvaltningsretlige og retssikkerhedsmæssige retsprincipper og lovgivning i rollen som lægekonsulent.

På den baggrund vil der ALDRIG kunne være tale om, at lægekonsulenten kan komme med en lægefaglig udtalelse. Dersom der ikke er et konkret patient-læge-forhold mellem borgeren og lægekonsulenten. Og en udtalelse alene beror på en vurdering ud fra sagens akter.

Hvis ikke den juridiske sagsbehandler har sikret, at AES har belyst borgerens skade i tilstrækkeligt omfang. Og heller ikke har sikret, at lægekonsulenten har haft samtlige lægefaglige, og andre nødvendige

oplysninger til sin rådighed. Der er der en væsentlig sandsynlighed for, at lægekonsulentens udtalelse ikke er lovlig og rigtig.

Dette er væsentligt. Fordi AST lægger stor vægt på lægekonsulentens udtalelse, som derved får en afgørende betydning for sagens udfald.

Det er dermed lægekonsulentens udtalelse, som afgør om borgeren vil få anerkendt, eller får afslag på anerkendelse af arbejdsskade, eller erhvervssygdom.

På den baggrund kan en forkert udtalelse fra lægekonsulenten føre til en afgørelse, som er til direkte skade for borgeren. Fordi udtalelsen, og afgørelsen, ikke afspejler borgerens konkrete helbredsmæssige tilstand som følge af den skade, som er anmeldt.

Jeg har derfor fundet det nødvendigt at klage over ASTs lægekonsulent, og dennes udtalelse. Samt den juridiske sagsbehandler for de mange sagsbehandlingsfej m.v. i den seneste ankesag. Og afventer svar på denne klage.

Min efterforskning har ført mig vidt og bredt. Og der dukker hele tiden noget mere op, som rejser tvivl om myndighedernes sagsbehandling, og afgørelser.

Noget som både AES og AST går meget op i, og ynder at benytte som begrundelse for et afslag på anerkendelse, er, at det er borgeren, som skal bevise og løfte bevisbyrden for sin skade.

Dette er direkte at misinformere, og vildlede borgeren. For det eneste sted, hvor noget skal bevises, og en bevisbyrde skal løftes, er ved domstolene.

Borgeren kan medvirke til sagens oplysning, men skal ikke. For det er og bliver AES og AST, som har den lovbestemte pligt til at overholde de forvaltningsretlige og retssikkerhedsmæssige retsprincipper - indhente oplysninger, og sikre at skaden er tilstrækkeligt belyst m.m. -, når de sagsbehandler en anmeldt skade efter Arbejdsskadeloven.

Andet er, at AES og AST, ikke kan lide borgere som mig, som gør min borgerlige pligt til at sætte mig ind i regler og lovgivning. Og de tager det meget negativt og personligt, hvis man ikke er enig med dem. Eller mener de har begået fejl.

Og at få en myndighed til at indrømme, at de har begået fejl, og truffet en afgørelse, som ikke er lovlig og rigtig. Det kommer aldrig til at ske. - Og da slet ikke, når det er fejl begået igennem 14 år.

Ombudsmanden nævner, at god forvaltningsskik er normer og principper for, hvordan myndighederne bør opføre sig i forhold til borgerne. Og medvirke til at styrke tilliden mellem borger og myndigheden.

Man må sige, det i dag kun er de færreste borgere, som forsat har tillid til de offentlige myndigheder. De fleste borgere sidder med en tillid og retsfølelse, som er blevet alvorligt krænket. Den gode forvaltningsskik kan borgerne kigge langt efter.

Jeg har ingen forventning til, at Beskæftigelsesudvalget vil gå ind i mine fem sager med, AES og AST.

Jeg kan ikke skruer tiden tilbage, eller indhente 14 år. Jeg kan kun håbe på, at jeg snart opnår at få retfærdighed, og modtager den erstatning, jeg har ret til. Så jeg kan leve resten af livet på bedste vis med min psykiske skade.

Derfor håber jeg ikke, at Beskæftigelsesudvalget vil sidde overhørig, og tillade de mange væsentlige og grove sagsbehandlingsfejl som myndighederne begår i sagsbehandlingen af skadet menneskers helbredsmæssige tilstand som følge af en arbejdsskade, eller erhvervs sygdom.

Vi taler trods alt om menneskeliv. Og borgerens mulighed for at komme sig efter en skade. Herunder, om den enkelte borgers fremtid, og dennes muligheder for at kunne være inden for, eller uden for arbejdsmarkedet.

Jeg skal beklage min lange henvendelse til udvalget, som langt fra omfatter alt, hvad jeg er kommet frem til i min lille efterforskning.

Jeg står derfor naturligvis til rådighed for udvalgets medlemmer, hvis noget ønskes uddybet og lignende.

Jeg ønsker ikke for nogen at skulle gå igennem de samme 14 år, som jeg selv. Fordi man bruger de få ressourcer man har tilbage på at kæmpe for sine lovmæssige rettigheder, som borger i Danmark.

Lignende brev er sendt til Beskæftigelsesministeren samt Folketingets Ombudsmand. - Dog har jeg ingen forventning til, at Ombudsmanden vil gå i mine sager. For det er aldrig sket tidligere på trods af mine mange tidligere henvendelser og opråb.

Med venlig hilsen

Iben Røstbjærg Kullberg